

C73 – BIN7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

23 januari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken van het zogenaamde OCMW-maxidecreet	1
Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de voordrachtsakte van kandidaat-schepenen in Tervuren	2
Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over onduidelijkheden en ongelijkheden voortvloeiend uit de bepalingen van het Gemeentedecreet	5

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken van het zogenaamde OCMW-maxidecreet

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, het OCMW-minidecreet, waar herhaaldelijk naar werd verwezen tijdens de besprekingen, werd goedgekeurd op 7 juli 2006. In de toelichting hebt u gezegd dat er snel werk zou worden gemaakt van het maxidecreet. Er werd ook duidelijk gesteld dat in het minidecreet vooral werd gestreefd naar de afstemming tussen het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet. In beperkte mate zou het om personeel, financiën en toezicht gaan. De andere aangelegenheden zouden in het maxidecreet worden behandeld.

U hebt ook gezegd dat in juni al zou worden begonnen met de voorbereiding van dit ontwerp van decreet. In uw beleidsbrief 2006-2007 stelt u dat u werk maakt van het tweede ontwerp van decreet. Het zou in de loop van 2007 worden voorgelegd aan het parlement.

Ik heb me ondertussen geïnformeerd bij de mensen die, op zijn minst, betrokken moeten worden bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het, wat dat betreft, redelijk windstil blijft.

Mijnheer de minister, wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot de voorbereiding van dit tweede ontwerp van decreet? Zijn er al voorbereidende gesprekken geweest? In welke mate hebt u bij de voorbereiding al overlegd met de lokale besturen, gemeenten en/of de OCMW's? Zullen ze bij de verdere uitwerking van het ontwerp van decreet betrokken blijven? Hebt u al uitgemakt wat de krachtlijnen zullen zijn van dit nieuwe ontwerp van decreet?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de vraag is zeer interessant, al is het maar om te weerleggen dat we stil zouden zitten. We hebben al heel wat weg afgelegd, soms in een hels tempo. We moesten immers rekening houden met de tijdsdruk. Ik verwijs naar het Gemeentedecreet, het Kiesdecreet, het Provinciedecreet, het OCMW-minidecreet en

het financieringsbesluit betreffende de erediensdiensten. Ook dit jaar hebben we nog heel wat werk voor de boeg. Ik denk dan aan het echte OCMW-decreet, het fiscaal pact, het Schrapdecreet en de administratieve vereenvoudiging. We pogen dat allemaal in goede banen te leiden. Het OCMW-decreet komt als eerste aan bod.

Mijnheer Dehaene, zoals u terecht stelt, heb ik in mijn beleidsbrief aangekondigd dat ik in de loop van 2007 het ontwerp van decreet aan het Vlaams Parlement zal voorleggen om de bestuurlijke organisatie van de OCMW's inhoudelijk af te stemmen op het Gemeentedecreet. Ik ben verantwoordelijk voor de bestuurlijke organisatie van de OCMW's. Minister Vervotte houdt zich bezig met het inhoudelijk welzijnsbeleid. Daarover voeren we met haar overleg. Daarnaast is ook de federale overheid een belangrijke speler, bijvoorbeeld als het gaat over het bestaansminimum.

Ik heb daarbij steeds duidelijk gesteld dat de aanpassing van de OCMW-wet zou volgen na de verkiezingen en na de installatie van de raden. Ik heb de indruk dat dit alles vlot is verlopen. Iedereen vindt dat zeer evident. We stonden echter voor een grote uitdaging, omdat we voor het eerst de volledige bevoegdheid droegen voor deze materie.

In afwachting werd ervoor geopteerd om via een zogenaamd minidecreet de installatie van de OCMW-raden al aan te passen aan de regeling zoals die ook van toepassing is voor de gemeenteraden. Met die beleids optie heeft de Vlaamse Regering ervoor gekozen om dezelfde principes en uitgangspunten te hanteren voor de werking van de beide lokale besturen. Voor de burger vormen de gemeentelijke en OCMW-diensten inderdaad een tandem. Ik voeg er heel uitdrukkelijk aan toe dat het om afzonderlijke entiteiten gaat. Ik wil de OCMW's als afzonderlijke entiteit zeker niet afschaffen. Dat is ook nooit mijn bedoeling geweest. Net als een ruime meerderheid van het Vlaams Parlement wil ik wel een grotere synergie mogelijk maken tussen de gemeentelijke en de OCMW-diensten. Dat kan alleen maar bijdragen tot een goed bestuur. Op die manier houden we meer geld over voor het inhoudelijke sociale beleid. Wat uitgespaard wordt op de structuren kan natuurlijk worden gebruikt voor dat beleid.

Ik wil de samenwerking tussen beide besturen versterken om zo hun werking voor de burger en de lokale bestuurders doorzichtiger te maken. Het onderling afstemmen van de regels is daarvoor een noodzakelijke voorwaarde. Dat is dan ook de belangrijkste krachtlijn

van het decreet. Natuurlijk moet voor de verschillende deelaspecten wel onderzocht worden of de specifieke positionering van de OCMW's verenigbaar is met een identieke regeling als voor de gemeenten. Dat lukt niet altijd. Een vast bureau is nu eenmaal niet hetzelfde als een schepencollege. Een schepencollege heeft duidelijk toegewezen bevoegdheden.

Voor een aantal elementen is in ieder geval een aangepaste regeling nodig, gelet op de bestuurlijke verhouding tussen de gemeente en het OCMW. Ik wil hier nogmaals herhalen dat het geenszins mijn bedoeling is om de OCMW's af te schaffen.

Mijnheer Dehaene, u zult het met mij eens zijn dat die voorbereiding met zorg moet gebeuren. Ik zal in overleg treden met minister Vervotte, net zoals ik dat zal doen met de vertegenwoordigers van de lokale besturen zelf. Dit overleg met de VVSG heeft al tweemaal plaats gevonden, namelijk in september en november van vorig jaar. Op het laatste overleg heeft de VVSG overigens zelf ook reeds een werkdocument bezorgd voor een aantal artikels. Die artikels hadden vooral betrekking op de financiën, op de organisatie en op het personeel. Er werd toen afgesproken dat die teksten door mijn administratie zouden worden bestudeerd.

Binnen het agentschap voor Binnenlands Bestuur is de voorbereiding van dit decreet opgestart. De verschillende onderdelen van de organieke wet op het maatschappelijk welzijn worden vergeleken met het Gemeentedecreet, waarbij telkens wordt nagegaan welke parallelle regelingen mogelijk zijn. De administratie zal mij daarna een werktekst bezorgen, die ik grondig met de VVSG wil bespreken in elk van zijn onderdelen. Die voorstellen maken deel uit van het overleg.

Op 11 januari 2007 greep een nieuw overleg met de VVSG plaats over de verdere aanpak van het OCMW-maxidecreet. We zouden opteren om een volledig OCMW-decreet te schrijven en de zelfde werkwijze te hanteren als bij de totstandkoming van het Gemeentedecreet. Op gezette tijdstippen zullen we overleg plegen met de meerderheidsfracties.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijke antwoorden. Binnen een aantal OCMW's is men bezorgd. Ze vrezen dat de diensten worden afgeschaft. Ik ben blij dat u daarover duidelijkheid hebt verschaft.

Uiteraard ben ik ook voorstander van het zoeken naar synergieën. Een OCMW-voorzitter kan nu ook in het college zetelen. Dat is een zeer belangrijke stap. We zijn nog maar een paar weken ver. Het blijkt dat er synergieën mogelijk zijn. Vaak gaat het om zeer kleine zaken.

Ik heb maar één bijkomende vraag. Kunt u een tijdsplan geven?

Minister Marino Keulen: U weet wat we daarover hebben gezegd. Het zomerreces blijft het uitgangspunt. We zullen zien hoever we geraken. Er is nog heel wat werk aan de winkel. We werken er hard aan.

We hebben heel wat gerealiseerd. Dat geldt ook voor deze commissie. Wat wetgeving betreft, hebben we misschien wel de hoogste output van alle commissies. We zitten nu echter met die tijdsdruk. Ik voel me daar ook verantwoordelijk voor. We hebben een inschattingfout gemaakt tijdens de regeringsformatie. Er moest zoveel gebeuren voor de gemeenteraadsverkiezingen dat we soms in een te hoog tempo hebben moeten werken. Tijdens de vorige legislatuur ben ik ook een tijdlang minister geweest. Toen hadden we alle tijd van de wereld. Uiteindelijk is er toen bijna niets gebeurd met betrekking tot het Kies-, Gemeente- en het Provinciedecreet.

Door de tijdsdruk worden soms resultaten geboekt. Soms echter is de tijd zo krap dat er onvolmaaktheden in de wetgeving sluipen. We trachten nu degelijk werk af te leveren. Wij zorgen voor het bestuurlijke onderdeel en minister Vervotte voor het inhoudelijke welzijnswerk. We moeten ook rekening houden met de federale overheid. De regeling moet zo zijn opgebouwd dat ze de nabije toekomst kan trotseren. Ze moet langer meegaan dan deze legislatuur.

De voorzitter: De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes: Mijnheer de minister, ik zou graag genoeg tijd nemen en krijgen om alles grondig te bekijken. Ik begin liever vroeger en trager te werken, zodat er een goede regeling uit de bus komt.

Minister Marino Keulen: Ik heb een richtdatum gegeven. Uw bekommernis is ook de mijne.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de voordrachtsakte van kandidaat-schepenen in Tervuren

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet omdat het om een aangelegenheid in mijn achtertuin gaat, dat

ik het onderwerp absoluut ter sprake wil brengen in deze commissie.

Na de verkiezingen zijn de liberalen en CD&V-N-VA in Tervuren coalitiegesprekken begonnen. Die hebben enige tijd geduurd. Eind november ontstond er een breuk in het kartel. Opeens was er ook een akkoord tussen CD&V en de VLD. Als ik me niet vergis, werd op 6 december een voordrachtsakte ondertekend door alle kandidaten van beide partijen. Ze werd op 8 december neergelegd bij de gemeentesecretaris. Na enige druk moest de breuk in het kartel hersteld worden. Ondertussen had men in de gemeente wel zware verklaringen afgelegd. Uiteindelijk gingen de kartelpartners weer samen.

In het eerste bestuursakkoord waren er natuurlijk geen mandaten voor de andere kartelpartner. Men wilde dan ook een nieuw bestuursakkoord afsluiten. De gemeentesecretaris zat met de handen in het haar. Hij vroeg zich af wat er dan moest gebeuren met de ingediende voordrachtsakte. In artikel 45 van het Gemeentedecreet staat dat niemand twee voordrachtsakten mag ondertekenen en er staat zelfs een sanctie in. Dan is er getelefoneerd naar het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, naar de provincie en dergelijke. Men liet weten dat wie de eerste voordrachtsakte en daarna een intrekkingssakte ondertekent, wel een tweede akte kan ondertekenen.

Men blijft toch zitten met de vraag of dat wel mogelijk was. Ik wens met deze vraag de oplossing niet in het gedrang te brengen en te zeggen dat de akte vernietigd moet worden, ik wil gewoon wijzen op een hiaat in het decreet. Is deze gang van zaken wettelijk? Wat zou men moeten gedaan hebben als er iemand die intrekkingssakte niet zou hebben ondertekend? Is het effectief verplicht dat iedereen die ondertekent opdat die eerste akte als ingetrokken wordt beschouwd? Denkt u dat het wenselijk is om het decreet aan te passen om te voorkomen dat binnen zes jaar opnieuw zo iets zou gebeuren?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Eyken, in het Britse parlement zou men zeggen: 'I declare an interest'. Ik heb begrepen dat u ondertussen een ingezetene van Tervuren bent. U kent de situatie daar dus zeer goed.

Artikel 45, paragraaf 1, van het Gemeentedecreet stelt inderdaad dat niemand meer dan één gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen kan ondertekenen. Mutatis mutandis geldt dat ook voor de voordracht van de burgemeester en eventueel voor de voordracht van een afzonderlijke voorzitter van de gemeenteraad. De overtreding van dit verbod heeft in alle akten van voordracht de ongeldigheid van alle handtekeningen die in strijd met dit voorschrift werden geplaatst, tot gevolg. Dat is zeer duidelijk en dat weten ondertussen al

onze verkozenen in Vlaanderen. Iedereen is daar ook heel erg voor beducht. Dat was ook de filosofie van deze hele commissie. Deze commissie is het kompas voor de rest van het parlement als het gaat over Binnenlands Bestuur. Inzake het tegengaan van overloperij, postjesjagerij, het misbruik van handtekeningen en het verraad van het gegeven woord, zat iedereen op dezelfde golflengte. Het artikel werd kamerbreed gedragen.

Wat het concrete geval van de voordrachten in de gemeente Tervuren betreft, wens ik u vooreerst mee te delen dat ik niet formeel op de hoogte gesteld ben van een mogelijk probleem. Uit informatie die ik heb ingewonnen via de diensten van de gouverneur, blijkt overigens dat de verkiezing van de schepenen te Tervuren op de installatievergadering van 2 januari 2007 zonder problemen verlopen is volgens de procedure zoals die opgenomen is in het Gemeentedecreet. Mogelijke betwistingen in dit verband vallen onder de bevoegdheid van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen.

In algemene termen meen ik dat er, in de condities die u beschrijft, geen sprake is van een inbreuk op het Gemeentedecreet. Alle personen die de aanvankelijke voordracht ondertekenden, hebben die immers ingetrokken en vervangen door een nieuw document dat door elk van hen werd ondertekend en bovendien – wat niet verboden is – door nog bijkomende personen. Het gaat dus niet om een dubbele voordracht, maar om een vervanging van een document door een ander document, met instemming van elk van de individuele ondertekenaars.

Overigens hebben de ondertekenaars van de akte van voordracht allen een verklaring afgelegd tot intrekking van de eerste akte van voordracht. Die herroeping gebeurde bij de gemeentesecretaris. De vervangende akte werd bovendien ingediend nadat de eerste akte van voordracht door alle ondertekenaars werd ingetrokken. Bijgevolg zijn er dus op geen enkel moment twee akten tegelijk geweest, zodat ook de sancties, waarin is voorzien in het Gemeentedecreet voor de dubbele ondertekenaars, niet van toepassing zijn in dit geval. Ik zie voornamelijk geen reden om het Gemeentedecreet op dit punt aan te passen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, ik betwist niet wat er gebeurd is. Als ik u goed begrijp, stelt u dat de ondertekenaars van een eerste akte een nieuwe akte van intrekking kunnen ondertekenen, dat dit een normale, wettelijke gang van zaken is, en dat zij daarna een tweede akte kunnen indienen.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Eyken, de ratio legis van dit artikel was net om overloperij tegen

te gaan. Daar hebben we in dit geval niet mee te maken. Het was de bedoeling in te gaan tegen de postjespakkers, de overlopers en degenen die het bestuur onmogelijk maken en hypothekeren en zo de geloofwaardigheid van de politiek soms op een onherstelbare manier aantasten. Met die ratio legis om overloperij proberen te vermijden, hebben we in dit geval niet te maken.

De heer Christian Van Eyken: Dat wil zeggen dat de oplossing die gebruikt werd, de enige mogelijke was. Denkt u niet dat het beter is om voor de toekomst in die mogelijkheid te voorzien? U wilt het decreet niet aanpassen, maar dat kan ook via een rondzendbrief duidelijk gemaakt worden. Stel dat op de intrekking één van die handtekeningen ontbroken had, dan was het niet mogelijk geweest.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, 'I declare no interest'. Als actief lid van deze commissie zit ik echter met verbazing te luisteren naar uw uitleg. U kunt daar een ratio legis aan verbinden, maar u geeft nu een zeer verregaande interpretatie aan een zeer duidelijk artikel waarvan op het ogenblik dat erover werd gestemd, iedereen beseftte wat de draagwijdte ervan was. Dit geval is toen op geen enkele manier ter sprake gekomen.

Bovendien gaat het wel degelijk over een definitieve voordracht, want hij was ingediend bij de gemeentesecretaris. Het was geen document dat ondertekend was en op een bepaald moment verdween en waarvan geen exemplaren meer bestonden. Neen, het was officieel ingediend bij de gemeentesecretaris. U zegt dat alles in orde is wanneer iedereen een nieuw document voor een andere voordracht ondertekent. In dergelijke documenten wordt soms ook een opvolger genoemd met een bepaalde datum erbij. Dan zou het in de toekomst ook mogelijk zijn dat dezelfde ondertekenaars een jaar later met een nieuw document komen aanzetten waarin ze zeggen dat een opvolger niet mag komen en dat die afspraak wordt ingetrokken.

Minister Marino Keulen: Mijn uitleg van de ratio legis is duidelijk. U kunt het ermee eens zijn of niet. De installatievergadering met de verkiezing van de schepenen is gebeurd. Dan wordt er niets meer veranderd. Het gaat hier niet over een bedrogen partij of overloperij, het gaat over een ratio legis die aansluit bij de filosofie van het Gemeentedecreet en specifiek de filosofie die geldt voor artikel 45, paragraaf 1.

De heer Jef Tavernier: U zet hier de poort open, in dezelfde ratio legis, zodat het mogelijk wordt dat voor een opvolger een nieuw document kan worden gemaakt met dezelfde ondertekenaars. Ofwel voorziet u in een mogelijkheid daartoe in het decreet, ofwel mag u dat niet toelaten. We begeven ons op glad ijs. Ik ben geen

belanghebbende partij, ik zit er alleen maar op te kijken met stijgende verbazing.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, Tervuren is niet het enige geval. Het is niet omdat er op de installatievergadering geen probleem is geweest, dat er geen decretaal probleem zou zijn. Het is niet omdat er geen klacht is ingediend, dat er niets gebeurd is dat eigenlijk niet kan. Ik ken de termijn om tegen een dergelijke praktijk een klacht in te dienen niet van buiten, maar indien die termijn nog niet is verstreken, hebt u zeker voor uw beurt gesproken. U zegt immers: als er een probleem is, ga dan naar de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. Wat u betreft, is er geen probleem, niet alleen omdat er nog geen klacht is ingediend, maar hier is zelfs decretaal geen probleem. Ik denk dat u zich twee keer vergist.

Wat het inhoudelijke aspect betreft, zegt u dat de ratio legis van het artikel in het Gemeentedecreet overloperij wil tegengaan, en dat is hier niet aan de orde. Dat wil niet zeggen dat die decreetgeving zomaar mag worden overtreden omdat er van overloperij geen sprake is. Er zit wel degelijk een hiaat in de decreetgeving. Een intrekkingssakte bestaat niet. Ik vind die nergens in het decreet terug. Dat is een van de vele dingen die we in de besprekingen van het Gemeentedecreet misschien over het hoofd hebben gezien. Ik neem u dat niet kwalijk, u zult me dat ook niet kwalijk nemen. Er zijn altijd hiaten. Volgende week zullen er een aantal vragen om uitleg worden gesteld over de praktische toepassing van het Gemeentedecreet door onze fractie.

Als er geen akte is neergelegd, gaat men terug naar het oude systeem, mijnheer de minister, en wat dan? Als er een intrekkingssakte is, waarin iedereen zijn handtekening terugtrekt, en men schepen per schepen gaat verkiezen, waar zijn we dan in godsnaam mee bezig? Eens een akte is neergelegd, is ze neergelegd. Zo heeft de decreetgever het gewild, daar kan ik niets aan doen. U komt af met de ratio legis: er is geen overloperij mee gemoeid, dus alles is in orde. Wat zult u doen als er wel overloperij mee gemoeid is? Er is wel degelijk een probleem in het decreet wat dit betreft.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, politici zullen altijd wel ingewikkelde mensen zijn. Deze discussie zal vandaag waarschijnlijk niet beëindigd zijn.

Ik denk dus hardop na en ik zal u een voorbeeld geven. Zo kan het dat na 8 oktober 10 kandidaten hun voorkeur uitgesproken hebben inzake de voordracht van de burgemeester en/of de schepenen. De aanstelling diende te gebeuren op 1 januari. Stel dat in de periode tussen 8 oktober en 1 januari, of zelfs pas na 2 jaar, iets

gebeurt dat niemand had kunnen voorzien. Zo kan iemand ziek worden of privéproblemen krijgen en beslissen om de taak van burgemeester niet langer waar te nemen, maar om wel nog te blijven werken als schepen. Het is heel goed mogelijk dat de 10 mensen die de voordracht gemaakt hebben, allemaal akkoord gaan met de wijziging. Als alle betrokkenen, ook degene die het voorwerp van de wijziging uitmaakt, akkoord gaan, dan is dat een zwaarwegend argument. Als zo iets al niet meer kan, als al deze zaken in wettelijke termen moeten worden gegoten, dan zullen we nog heel veel denkwerk moeten verrichten om oplossingen te vinden.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik wil even inpikken op de opmerking van de heer Vermeiren. Voor iedereen die zich kandidaat stelt voor de verkiezingen geldt dat er iets kan mislopen, men kan bijvoorbeeld ziek worden. Voor dergelijke gevallen bestaat er een procedure om de handtekening te mogen en te kunnen terugtrekken, maar voor de besproken situatie bestaat zo'n procedure niet.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, ik heb er zeker op gewezen dat het heel gevaarlijk was om in oktober, november of december al zaken vast te leggen voor een aantal jaren later. Dat was een van de redenen waarom ik tegen de constructie gekant was.

Als er iemand werd aangeduid via dit systeem, kan hij op het moment van het in voege treden, nog altijd weigeren om zijn eed af te leggen als schepen of als burgemeester en onmiddellijk ontslag nemen. In dat geval treedt een nieuwe procedure in werking. Dat is iets anders dan de boel terugtrekken, want alles blijft verder lopen. Met akten beginnen werken, is heel gevaarlijk, tenzij alles uitdrukkelijk in het decreet wordt opgenomen.

Minister Marino Keulen: De heer Vermeiren wees op het belang van het feit dat iedereen akkoord gaat. Het gaat niet om een situatie waarbij iemand om de tuin wordt geleid. Het is van cruciaal belang dat iedereen heeft getekend.

Mijnheer Tavernier, we hebben elk onze mening. Ook dat is democratie: ermee leven dat mensen een eigen gedacht hebben.

Ik vertel dit alles niet los uit de pols. Mensen van de administratie en het kabinet hebben me erop gewezen dat de uitleg perfect verdedigbaar en sluitend is. Ik breng de uitleg bij deze en ik draag er ook de politieke verantwoordelijkheid voor.

Ik heb ook opgemerkt dat de condities zijn wat ze zijn. Belangrijk is dat iedereen het eens is met de gang van zaken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over onduidelijkheden en ongelijkheden voortvloeiend uit de bepalingen van het Gemeentedecreet

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ondertussen hebben we de installatievergaderingen gehad van de nieuwe gemeente- en OCMW-raden. We stellen een aantal onduidelijkheden of missing links vast.

Naar aanloop van de verkiezingen werd er nogal promotie gemaakt door partijen met EU-burgers op hun lijsten. EU-burgers kunnen zich kandidaat stellen en kunnen ook verkozen worden in de gemeenteraden, maar ze kunnen niet zetelen in de OCMW-raden. Dat is spijtig, want het gaat om mensen die zich engageren. Ze wonen niet alleen in een gemeente, maar ze leven ook echt in die gemeente, tussen de andere inwoners van de gemeente. Ik weet wel dat u ter zake werd teruggefloten door de Raad van State.

We stellen ook vast dat er een probleem is voor de verkozen vrouwelijke mandatarissen die tijdens de legislatuur in zwangerschapsverlof gaan. Het is heel onduidelijk of het mogelijk is om de uitkering die men geniet tijdens het zwangerschapsverlof te cumuleren met de zitpenning als gemeenteraadslid.

Laat me eerst stellen dat ik absoluut niet wil pleiten voor positieve discriminatie. In de geschreven versie van mijn vraag om uitleg staat dat het nog steeds niet mogelijk is voor vrouwelijke kandidaten die niet gehuwd zijn, maar samenwonend, om de naam van hun levenspartner te gebruiken op de lijst. Uiteraard geldt deze opmerking ook voor mannen met een bekende of populaire vrouw. Ook zij kunnen geen gebruik maken van die mogelijkheid. Ik moet mijn vraag dus een beetje uitbreiden.

Er zijn natuurlijk al een aantal zaken gebeurd sinds ik deze vraag heb ingediend. Zo hebben we ondertussen het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007.

Nu kunnen OCMW-voorzitters ook als schepen worden toegevoegd aan het schepencollege, maar blijkt dat ze geen recht hebben op een zitpenning als gemeenteraadslid. OCMW-voorzitters die niet toegevoegd zijn aan het schepencollege, maar zitting hebben als gemeenteraadslid, hebben wel recht hebben op de zitpenning.

Mijnheer de minister, natuurlijk moeten we ook rekening houden met de federale bevoegdheden. Hebt u al overleg gepleegd met uw federaal bevoegde collega in verband met de mogelijkheid om als EU-burger te zetelen in de OCMW-raad? Werden al concrete voorstellen geformuleerd om de ongelijkheid weg te werken?

Welke concrete maatregelen zult u nemen om de ongelijkheid tussen samenwonenden en gehuwden weg te werken voor kandidaten op lijsten voor parlements-, gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen? Ik besef dat ook hierbij federale bevoegdheden een rol spelen.

Is er nog een aanpassing mogelijk om de cumul tussen een zwangerschapsuitkering en de presentiegelden mogelijk te maken? Dit is toch wel een heel belangrijk punt voor de vrouwelijke kandidaten en we weten dat er heel veel campagne werd gevoerd om meer vrouwen actief bij de politiek te betrekken.

Bent u gewonnen voor het idee om het statuut van de lokale mandataris vooralsnog aan te passen teneinde de cumuleerbaarheid van de vergoeding van OCMW-voorzitter en het presentiegeld als gemeenteraadslid mogelijk te maken, ook indien de voorzitter deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw De Wachter, een aantal van uw vragen zijn misschien pertinent, maar ik wil toch even stilstaan bij één ervan, namelijk die over wat u 'discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden' noemt. U zegt dat er een discriminatie is, omdat samenwonenden niet met de naam van hun partner op de lijst kunnen staan. Mevrouw De Wachter, de grootste discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden is dat samenwonenden wel samen kunnen zetelen in provincie- en gemeenteraden en gehuwden niet.

Ik begrijp uw vraag eigenlijk niet, want het is een campagnetechnische vraag. Gehuwden kunnen samen campagne voeren, maar ze mogen niet samen zetelen in de gemeente- of provincieraad. U vindt het campagnetechnische blijkbaar belangrijker dan de discriminatie dat gehuwden niet samen kunnen zetelen in de gemeenteraad.

Bij de bespreking van het Gemeentedecreet hebben we daarover een lange discussie gevoerd. In het ontwerp van decreet stond dat samenwonenden, net zoals gehuwden, niet samen kunnen zetelen. Ik heb toen aan de minister gevraagd of er een fiscaal criterium is of dat mensen onder hetzelfde dak moeten wonen. Mevrouw De Wachter, het antwoord was dat het gaat om de mensen die een wettelijk samenlevingscontract hebben. Dat zijn er dus bijzonder weinig.

Mevrouw De Wachter, u zegt dat het erg is dat samenwonenden de naam van hun partner niet kunnen gebruiken op de lijst. Wel, samenwonenden kunnen wel samen zetelen, maar gehuwden niet. Dat is een grotere discriminatie dan de wijze waarop men op een lijst kan staan.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik wil eerst ingaan op het punt van de EU-onderdanen die geen OCMW-raadslid kunnen zijn. Ik weet wat de decretale bepaling is, maar ik wil even verwijzen naar het decreet van 18 juni 1999. In de vorige legislatuur was het mogelijk om als EU-onderdaan te zetelen, omdat het in overeenstemming was met de Europese richtlijn van 19 december 1994. Het is een beetje eigenaardig dat de regeling in de vorige legislatuur in overeenstemming moest zijn met de Europese richtlijn en nu plots niet meer. Ik denk dat er ergens een probleem is, ondanks de opmerkingen van de Raad van State. Ik kan er niet goed wijs uit worden.

Mijnheer de minister, ik wil het punt over de cumulatie van presentiegelden en zwangerschapsuitkering iets ruimer beschouwen, zonder dat ik onmiddellijk een antwoord verwacht. Ik wil er alleen op wijzen dat ik in de commissie voor Onderwijs een vraag om uitleg stel aan minister Vandenbroucke over het probleem van een doctoraatsstudent met een beurs van het Bijzonder Onderzoekfonds. Men hanteert de stelling dat die student geen zitpenningen mag ontvangen, omdat het een beroepsinkomen is.

Het gaat hier over de kwalificatie van presentiegelden. Worden die gekwalificeerd als een inkomen uit een beroepsactiviteit of niet? Op dit moment is het antwoord van de administratie van de Universiteit Gent dat presentiegelden als inkomsten uit een beroepsactiviteit worden gekwalificeerd, wat een student niet mag ontvangen. Ik ken in Gent twee studenten die daar problemen mee hebben. Als die redenering wordt doorgetrokken mag de student die activiteit niet uitoefenen, ook al krijgt hij er geen zitpenningen voor.

Dan rijst de vraag of men afstand kan doen van de zitpenningen. Kan een gemeenteraadslid – iemand in moederschaps- of zwangerschapsverlof, een student of iemand anders – wel zetelen, maar geen presentiegelden ontvangen? Het probleem is de fiscaaltechnische kwalificatie van presentiegelden. Ik denk dat we daar echt in de problemen zitten.

Over de vraag van mevrouw De Wachter over het verschil tussen gehuwden en samenwonenden, sluit ik me aan bij de opmerkingen van de heer Van Hauthem. Mevrouw De Wachter, naargelang het goed uitkomt, wil iedereen de regels aanpassen aan zijn situatie. Het meest verregaande voorbeeld is een dame, die op dit

moment voorzitter is van de Senaat, die vond dat zij het recht moest hebben om op een lijst te staan met de naam van haar vroegere echtgenoot, ook al was zij gescheiden. Dat kwam haar goed uit, want onder die naam was en is ze bekend, ook al is ze ondertussen gescheiden.

Op den duur gaan mensen op een lijst staan, liefst met een bekende naam, waaraan ze hun eigen naam dan koppelen. Ik denk dat dat geen goede zaak is, want dan wordt het een poespas. Ofwel is iemand gehuwd of wet- telijk samenwonend en dan kan men al dan niet de twee namen gebruiken, ofwel kan dat niet.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw Lizin was niet de eerste. De essentie is dat iemand die gestart is met een bepaalde naam, bijvoorbeeld mevrouw Trappeniers, die naam mag blijven gebruiken. Als iemand gestart is met de naam Van Pypersseel, als echtgenote van de heer Trappeniers, mag zij na de scheiding niet zeggen dat zij ex-mevrouw Trappeniers is. Dat is dus duidelijk.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Geachte collega's, mijnheer de minister, u bent waarschijnlijk ook in het bezit van een nota van de VVSG van 12 januari 2007, over aanpassingen aan het Gemeentedecreet. Het debat vandaag laat niet toe om dieper in te gaan op wat dient gewijzigd te worden en wat niet. Maar zijn uw kabinet en uzelf op de hoogte van die nota? Maakt u een lijst van de zaken die voor verbetering of verandering in aanmerking komen?

Mijn zus is voor CD&V verkozen in de gemeenteraad van Diksmuide. Ze is hoogzwanger en heeft van de stedelijke administratie het advies gekregen om tijdens haar zwangerschapsverlof de gemeenteraden niet bij te wonen. Als ze dat toch doet, verliest ze haar zwangerschapsuitkering. Is dat een correcte interpretatie?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, wat is er veranderd betreffende onze EU-burgers tegenover de vorige verkiezingen? Vorige keer was er een voorstel van decreet, nu was er een ontwerp van decreet en de Raad van State had daar zware problemen mee.

Het is inderdaad zo dat niet-Belgen niet kunnen zetelen in de OCMW-raden. De uitoefening van mandaten in organen van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, behoort tot de politieke rechten in de zin van artikel 8 van de Grondwet, ongeacht of het gaat over een rechtstreekse verkiezing van de OCMW's in Voeren en de zes randgemeenten of een getrapte verkiezing van de OCMW's door de gemeenteraden. Het komt de federale wetgever toe vreemdelingen de mogelijkheid te geven, actief en passief, deel te nemen aan de verkiezing van de

leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. Volgens de Grondwet mag de federale wetgever dat evenwel alleen doen, als hij krachtens een internationale of supranationale bepaling daartoe verplicht is jegens de burgers van de Europese Unie die niet de Belgische nationaliteit hebben.

In geen enkele bepaling van internationaal of supranationaal recht wordt thans opgelegd om de onderdanen van de EU-lidstaten actief en passief stemrecht te geven bij de OCMW-verkiezingen. Wel mogen EU-onderdanen die verkozen werden tot gemeenteraadslid deelnemen aan de verkiezing van OCMW-raadsleden in die gemeenten waar de OCMW-raadsleden niet rechtstreeks worden verkozen. Bij ons in de gemeente is iemand met de Nederlandse nationaliteit verkozen in de gemeenteraad. Hij wordt zelfs schepen. Hij mag wel meestemmen bij de verkiezing van de OCMW-raadsleden maar hij kan zelf niet in de OCMW-raad zetelen. Het is duidelijk dat Vlaanderen momenteel geen decretaal initiatief kan nemen en dat dit zelfs niet via een gewone federale wet mogelijk kan worden gemaakt. Enkel de Grondwet kan dat. De vraag wordt alleszins overgemaakt aan de federale overheid. Maar u weet dat dit niet in een handomdraai veranderd kan worden.

Er is inderdaad vandaag een ongelijkheid. Enkel de vrouwelijke kandidaat die gehuwd of weduwe is, mag haar naam laten voorafgaan door de naam van haar echtgenoot of overleden echtgenoot en dit bij zowel de gemeenteraads-, provincieraads- en parlementsverkiezingen. Vlaanderen is evenwel enkel bevoegd voor de organisatie van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen en kan dus enkel eventuele wijzigingen voorstellen voor die verkiezingen. Ik neem uw suggestie mee wanneer een evaluatie van de huidige kieswetgeving zich zal aandienen. Maar ik wil er toch op wijzen dat uitmaken wie 'feitelijk samenwonend' is, niet eenvoudig is en niet makkelijk in een wet is vast te leggen. Het gaat trouwens altijd over de vrouw die de naam van haar mannelijke partner mag gebruiken, het omgekeerde zou ook moeten kunnen. Maar die regelingen treffen voor bijvoorbeeld feitelijk samenwonenden is gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Uw derde vraag ging over de uitkeringen en de presentiegelden. Laat het duidelijk zijn: iedereen krijgt presentiegeld. Meer nog: je moet het geld ontvangen. Wat wel gebeurt, is dat men het presentiegeld compenseert op het vervangingsinkomen, bijvoorbeeld op de zwangerschapsvergoedingen. De zitpenning of een ander vervangingsinkomen wordt niet ingehouden. Je moet die zitpenning ontvangen, je kunt hem niet weigeren. Mensen met een groot inkomen vinden dat ze dat niet nodig hebben, omdat het geld toch naar de belastingen gaat. Ook zij moeten dat geld ontvangen. Ze kunnen het achteraf terugstorten aan de gemeente.

Het Gemeentedecreet voorziet niet in bepalingen inzake de cumul van vergoedingen zoals zwangerschapsuitkeringen en presentiegelden. Dit verbod is ingeschreven in de federale regelgeving. Het is dus aan de federale wetgever om desgevallend een cumul mogelijk te maken.

Maar ik kan u erop wijzen dat de raadsleden de mogelijkheid hebben om overeenkomstig artikel 17, paragraaf 2, tweede lid, van het Gemeentedecreet, een aanvulling van presentiegelden te verzoeken ter compensatie van een eventueel inkomensverlies dat zij zouden lijden. Zij moeten dit wel zelf vragen aan het bestuur. Dit artikel 17 wordt trouwens uitgevoerd door titel V van het door mevrouw De Wachter bedoelde besluit dat door de Vlaamse Regering is goedgekeurd op 19 januari 2007.

De vierde vraag ging over de cumulatie of het ongelijke regime van presentiegelden voor een OCMW-voorzitter die niet toegetreden is tot het schepencollege en aan de andere kant de OCMW-voorzitters die ook schepen zijn geworden, iets wat in Vlaanderen een breed toepassingsgebied gevonden heeft. Ik ben daar zelf geen voorstander van. Dat is trouwens ook een uitdovende zaak. In 2013 worden al die voorzitters automatisch lid van het schepencollege. Op dat vlak heb ik dus een andere visie dan u. Iemand die een wedde heeft, moet geen bijkomend presentiegeld krijgen. Dat is uiteindelijk altijd het principe geweest. Dat is trouwens ook zo op andere bestuursniveaus. Een gedeputeerde krijgt ook geen presentiegeld als provincieraadslid. Hier mag je de vergelijking niet maken, want jullie hebben een wedde, net zoals de ministers. We hebben dat in het Gemeentedecreet duidelijk vastgelegd. Schepenen kunnen bijvoorbeeld geen presentiegeld krijgen wanneer ze ook nog zetelen in een extern verzelfstandigd agentschap of een autonoom gemeentebedrijf. Dat is me door een aantal schepenen trouwens niet in dank afgenomen.

De weddes, zowel voor een burgemeester, een schepen als een OCMW-voorzitter, zijn vandaag van die aard dat niemand kan klagen dat hij slecht betaald wordt, zelfs niet in kleine gemeenten. Die mensen verdienen dat ook, het is hun van harte gegund.

De onmogelijkheid om een vergoeding – de decreten spreken trouwens van een ‘wedde’ – van een OCMW-voorzitter die van rechtswege schepen is, te cumuleren met een presentiegeld, werd geïnspireerd door het verbod dat geldt voor de schepenen ingevolge artikel 70, paragraaf 3, van het Gemeentedecreet. Dat artikel bepaalt dat de burgemeester en schepenen, buiten hun wedde, inclusief vakantiegeld en eindejaarspremie, en de terugbetaling van specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat binnen de grenzen die de gemeenteraad heeft vastgesteld, geen aanvullende vergoedingen, wedden en presentiegelden kunnen genieten ten laste van de gemeente en de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente, om welke

reden of onder welke benaming ook. Daar houdt het dus op: geen presentiegelden meer.

De OCMW-voorzitter die aan het college wordt toegevoegd is van rechtswege schepen en komt bijgevolg logischerwijze niet in aanmerking voor presentiegelden. Even logisch is het dat, indien de voorzitter geen deel uitmaakt van het college, niet in een verbodsbepaling inzake de cumuleerbaarheid van vergoedingen voorzien is. Het in dat verband ontworpen artikel 15, paragraaf 5, van het besluit werd uitvoerig en uitdrukkelijk besproken binnen de Vlaamse Regering, met als resultaat dat er geen cumulverbod werd ingeschreven in het besluit.

Integendeel werd de tekst op verzoek van de Raad van State nog aangepast, in die zin dat het presentiegeld moet worden uitgekeerd en het niet louter om een mogelijkheid tot uitkeren van het presentiegeld gaat. De Raad van State wou niet dat we dit overlieten aan de lokale autonomie. De Raad wou nadrukkelijk dat die persoon in dit geval, de voorzitter van de OCMW-raad die zetelt in de gemeenteraad, maar niet is toegetreden tot het college, wel presentiegeld kreeg.

Een wijziging van de artikelen wordt niet in het vooruitzicht gesteld omdat het om een uitdovend scenario gaat. Vanaf de eerstvolgende legislatuur wordt de OCMW-voorzitter altijd schepen van rechtswege. Vanaf 2013 zal dus geen enkele OCMW-voorzitter nog presentiegelden genieten voor het geval hij tegelijkertijd gemeenteraadslid zou zijn.

Mevrouw Else De Wachter: Ik wil de minister danken voor zijn antwoord. Ik wou de onduidelijkheden aankaarten. Er zijn er nog meer, dat hebben enkele collega's aangetoond.

Mijnheer Van Hauthem, het ging er mij niet over of het één nu belangrijker is dan het andere. Ik heb een aantal onduidelijkheden aangegeven. De onzekerheid die u aanhaalt, moet uiteraard ook aangepakt worden. Daarover zijn we het allen eens, maar daar gaat het nu niet over.

Over het al dan niet feitelijk samenwonen kunnen we blijven discussiëren. Ik heb enkel willen duidelijk maken dat het voor vrouwen vaak niet makkelijk is om in de politiek te stappen. Vaak is de naam van de man belangrijk, vooral voor vrouwen die niet meer zo jong zijn. Het omgekeerde kan ook gelden.

De heer Verfaillie had het daarnet over zijn zus. Daaruit blijkt dat er nog onduidelijkheden zijn. Zoals minister Keulen zegt, moet men presentiegelden aanvaarden. Daaruit volgt dan een vermindering van de uitkering. Daar gaat het om. Dat is niet echt logisch. Die vrouwen zijn vaak bereid om hun mandaat verder uit te oefenen.

Ik besef ook wel dat de federale overheid voor een deel bevoegd is voor deze regelgeving.

Mijnheer de minister, u hebt daarnet aangegeven dat er een mogelijkheid bestaat om compensatie aan te vragen. Dat klopt. Het is me echter niet helemaal duidelijk of een compensatie een weerslag heeft op de uitkering.

Minister Marino Keulen: Ze zal geen invloed hebben op de vervangingsuitkering. In uw concreet geval is er geen vermindering van de zwangerschapsuitkering.

Mevrouw Else De Wachter: In mijn gemeente is er een raadslid bevallen na de installatie van de gemeenteraad. Dergelijke gevallen doen zich regelmatig voor. Hoe meer – jonge – vrouwen in de politiek stappen, hoe vaker we met die situatie zullen worden geconfronteerd.

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat heel wat afhangt van de federale overheid. Ik zal niet nalaten om de federale parlementsleden warm te maken voor deze problematiek. Ik hoop dat de commissieleden ook zullen ijveren bij hun federale collega's om de onduidelijkheden weg te werken.

Wat de cumul betreft, gaat het niet om het al dan niet geven van presentiegelden. Op dit moment is er een verschillende behandeling. Een OCMW-voorzitter die niet is toegevoegd aan het schepencollege krijgt wel die presentiegelden, ondanks het feit dat hij een wedde heeft als OCMW-voorzitter. U hebt verwezen naar de Raad van State. Die redenering klinkt echter niet logisch.

Mijnheer de voorzitter, dit is een aangename commissie. Het is zeker de moeite om de discussies te volgen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Uit het antwoord van minister Keulen maak ik op dat er veeleer een oplossing ad hoc is voor de cumulatie van de zitpenningen en de zwangerschapsuitkeringen. Dat is op het randje van het wettelijke. De vraag is hoe die zitpenningen fiscaaltechnisch gekwalificeerd worden. Er is niet alleen een probleem met de zwangerschapsuitkeringen. Er zijn bijvoorbeeld ook onduidelijkheden voor gemeenteraadsleden die een doctoraatsbeurs ontvangen. Ik heb daarover een vraag om uitleg ingediend ten aanzien van de minister van Onderwijs. Ik hoop dat er daarover door u overleg wordt gepleegd met het kabinet Onderwijs. *(Opmerkingen van minister Marino Keulen)*

De inkorting is natuurlijk een oplossing ad hoc. Als die voor de student wordt toegepast, dan is dat oké. Men gaf echter de indruk dat dit niet gebeurt.

Neem het geval van de fiscale belastbaarheid van een beurs. Het gaat dan niet om enkele tientallen euro's. Als

iemand daarmee op de gemeente afkomt, weet men zo dat er commentaar op zal volgen. Dat is een probleem. We zullen eens grondig moeten aangeven wat de fiscale kwalificatie is van zitpenningen. *(Opmerkingen van minister Marino Keulen)*

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, we moeten ons afzetten tegen het gebruik van namen van personen die populair zijn: 'Mijn man speelt voetbal en is populair'. 'Mijn vrouw zingt en oogt mooi'. Dat feit zou een van de redenen zijn om de naam van de man of van de vrouw te gebruiken om mee te doen aan verkiezingen!

Ik ben de mening toegedaan dat men zich het best kandidaat stelt onder de eigen naam, met het eigen imago en de eigen kwaliteiten. Dat mag hier ook eens gezegd worden.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Ik ben zelf vier jaar lid geweest van de gemeenteraad toen ik nog student was. Ik had geen beurs. Het enige waar ik op moest letten, was dat ik niet boven een maximumbedrag kwam om ten laste van mijn ouders te blijven. Als ik daaraan voldeed, was er geen enkel probleem. Ik heb effectief een aantal commissievergaderingen niet bijgewoond om onder dat maximum te blijven.

Belangrijk om weten is wel dat het bedrag van de presentiegelden de afgelopen jaren sterk is gestegen. In mijn eigen fractie zijn er twee studerende gemeenteraadsleden.

Minister Marino Keulen: Dat zijn allemaal fiscaalrechtelijke problemen. Dit is geen debat tussen meerderheid en oppositie. De mensen moeten krijgen waar ze recht op hebben. We zouden dat eens moeten oplijsten en aan de federale overheid overmaken. Dit zijn zaken waar men zich pas van bewust wordt op het ogenblik dat men ermee wordt geconfronteerd. Ondertussen beginnen mensen steeds jonger actief aan politiek te doen, en leven we in een bestel waar alle mogelijke voorzieningen en stelsels bestaan, waarbij mensen loopbaanonderbreking kunnen nemen, deeltijds kunnen gaan werken, de studie weer opnemen als ze al een stuk van hun carrière achter de rug hebben en weer in een stelsel van vervangingsinkomens terecht komen. Dat is allemaal nieuw. Een generatie geleden, laat staan vijftig jaar geleden, was daar geen denken aan.

Ook de federale overheid komt dergelijke dingen tegen. Het profiel van de federale parlementairen is immers identiek aan dat van de mensen die in de regionale parlementen zetelen.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de voorzitter, ik roep op om de zaak niet te ridiculiseren. Het is wel makkelijk dingen te zeggen over wie mooi oogt. Wij als parlementsleden of lokale mandatarissen, die al een bepaalde bekendheid hebben, kunnen makkelijk praten, maar als vrouw is er wel moed nodig om op een bepaalde leeftijd te beslissen om in de actieve politiek te stappen. Ik vind het geen belachelijke zaak om dan de naam van uw echtgenoot daarbij te willen betrekken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
